

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v exekučnej veci oprávneného : **G., a.s., B., Č.** proti povinnému : **J., akciová spoločnosť B. v likvidácii, D., o vymożenie pohľadávky oprávneného vo výške 119,97 € s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. Er 704/1998, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L. B., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 29. októbra 2009 sp.zn. 1 CoE 32/2009

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove označeným uznesením potvrdil uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách exekúcie, ktorým súd prvého stupňa vyhlásil exekúciu za neprípustnú, konanie zastavil a náhradu trov exekúcie exekútorovi nepriznal. Nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor JUDr. L. B.. Namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom ohľadne rozhodnutia o trovách exekúcie. Podotkol, že napriek tejto skutočnosti sa uskutočnilo na odvolacom súde pojednávanie, a teda bola mu týmto postupom odňatá možnosť konať pred súdom, čo je podľa § 241 ods. 2 písm.a/ v spojení s § 237 písm.f/ O.s.p. dôvodom na podanie dovolania. Navrhol zrušiť uznesenie odvolacieho súdu, vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a zároveň odložiť právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého uznesenia.

Oprávnený vo svojom vyjadrení navrhol potvrdiť uznesenie odvolacieho súdu ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/ (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie súdu prvého stupňa o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré vykazuje znaky jedného z tých uznesení, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako uznesenia, na ktoré sa nevzťahuje § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., je nepochybné, že prípustnosť dovolania súdneho exekútora z § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia,

neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na návrh, prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Pritom samozrejme dôraz kládol na skúmanie väd súdnym exekútorom uplatnených v dovolaní, predovšetkým tvrdení súdneho exekútora, že odvolacím súdom mu bola odňatá možnosť konať, že teda v konaní došlo k vade podľa § 237 písm.f/ O.s.p. Existenciu tejto vady však dovolací súd nezistil.

Z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi sa odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom je taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Dovolateľ v podanom dovolaní v skutočnosti však nenamietal relevantné procesné vady (tzv. zmätočnosti) v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. Jeho námietky, že sa na odvolacom súde uskutočnilo pojednávanie a týmto postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. bez ďalšieho možno považovať len za všeobecné a nekonkrétne tvrdenie, ktoré ničím nie je bližšie preukázané a odôvodnené, na ktoré nie je možné ani právne reagovať a argumentovať a zaujať k tomu nejaké stanovisko. Možno teda uzavrieť, že dovolací súd existenciu väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. nezistil a z námietky dovolateľa je zrejmé, že konkrétne žiadnu z uvedených väd ani netvrdil.

Nakoľko dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie súdneho exekútora je v danom prípade vylúčené ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p., dospel k záveru, že ide o opravný prostriedok smerujúci proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré dovolaním nemožno napadnúť. Vzhľadom na to bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky riadiac sa právnou úpravou

dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Účastníkom náhrada trov v dovolacom konaní nebola priznaná, lebo súdny exekútor v ňom nemal úspech a oprávnenému ako aj povinnému žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová